SENTIMENTELE, ÎNTRE RAȚIONAL ȘI IRAȚIONAL*:* SCHOPENHAUER *VS.* NIETZSCHE

FEELINGS, BETWEEN RATIONAL AND IRRATIONAL: SCHOPENHAUER *VS.* NIETZSCHE

Ionuț Răduică
(Universitatea din Craiova)

Interesul pentru studiul sentimentelor a crescut începând cu secolul al XIX-lea. Schopenhauer și Nietzsche sunt primii mari filosofi care dedică pagini întregi acestei teme, construind unele dintre cele mai avansate teorii ale vremii, dar și două perspective opuse. În această lucrare intenționez să identific modul în care sentimentele sunt considerate ca separate de rațiune, dar raționale în esență, la Schopenhauer. Astfel voi analiza, atât sensul metodologic, cât și conceptual al sentimentelor, urmărind etapele: 1. relația din subiectivitate și reprezentare; 2. raportul dintre intelect și principiul cauzalității; 3. relația dintre corp și sentimente; 4. raportul dintre emoții și corporalitate; 5. convergența dintre sentimente și voință.

În a doua parte a lucrării, analizez paradigma iraționalistă a lui Nietzsche, observând natura irațională a sentimentelor, dar foarte utilă intelectului, de-a lungul *Operei* acestuia. Mai exact, voi

urmări amprenta dionisiacului și apolinicului asupra sentimentelor, din primele scrieri, ajungând la conceptul de voință de putere, care influențează puternic această temă, în lucrările târzii.

Interest in the study of feelings has grown since the 19th century. Schopenhauer and Nietzsche are the first great philosophers to devote entire pages to this theme, building some of the most advanced theories of the time, but also two opposing perspectives. In this paper I intend to identify how feelings are considered as separate from reason, but essentially rational, in Schopenhauer. Thus I will analyze both the methodological and conceptual meaning of feelings, following the stages: 1. the relationship from subjectivity and representation; 2. the relationship between the intellect and the principle of causality; 3. the relationship between the body and feelings; 4. the relationship between emotions and corporeality; 5. the convergence of feelings and will.

In the second part of the paper, I analyze Nietzsche's irrationalist paradigm, observing the irrational nature of feelings, but very useful to the intellect, throughout his work. Specifically, I will trace the Dionysian and Apollonian imprint on feelings, from the early writings, reaching the concept of will to power, which strongly influences this theme, in the late works.